

ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ – ΕΣΠΕΡΙΝΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΩΝ ΛΥΚΕΙΩΝ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A1. Σύμφωνα με το κείμενο τα θύματα έμφυλης βίας θεωρούνται συνυπεύθυνα καθώς ανέχονται τον θύτη και δεν καταγγέλλουν τις πράξεις βίας. Ωστόσο, σύμφωνα με τη συγγραφέα υπάρχουν ορισμένοι παράγοντες που εμποδίζουν την αποκάλυψη της βίας, όπως είναι ο φόβος για τις συνέπειες της ομολογίας τους, η ψυχολογική εξάρτηση ως αποτέλεσμα της μειωμένης αυτοεκτίμησης, η αγάπη προς τον δράστη και η ελπίδα για μεταμέλεια του, η οικονομική εξάρτηση του θύματος από τον θύτη, τα κοινωνικά στερεότυπα του ρόλου του φύλου και η συνακόλουθη αποθάρρυνση από το κοινωνικό περιβάλλον, καθώς και η απουσία άμεσων συνεπειών για τον δράστη.

A2. 2^η με 1^η πρόταση: Συνεπώς (αποτέλεσμα)

3^η με 2^η πρόταση: Αυτή η αντίληψη (χρήση αντωνυμίας)

4^η με 3^η πρόταση: επίσης (προσθήκη)

5^η με 4^η: Κατά συνέπεια (αποτέλεσμα)

A3. α) καθιστούν τη βίαιη επιβολή ως έκφραση «ανδρισμού» → ειρωνεία

β) τις προτροπές όπως «Βρείτε τα» → ευθύς λόγος

γ) η ενθάρρυνση του θύματος βίας για «σπάσιμο της σιωπής» → μεταφορική χρήση της γλώσσας

δ) των προσώπων με τα οποία έρχεται σε επαφή το θύμα (νομικοί, γιατροί, αστυνομικοί) → επεξήγηση

A4. Να γράψετε ένα συνώνυμο για καθεμιά από τις υπογραμμισμένες λέξεις στις παρακάτω φράσεις/ προτάσεις:

Φροντιστήρια Ειμός

- α) διαρρηγνύεται → σπάει
- β) νιώθει → αισθάνεται
- γ) υφίσταται → δέχεται
- δ) παρακωλύει → εμποδίζει

A5. Να γράψετε ένα αντώνυμο για καθεμιά από τις υπογραμμισμένες λέξεις στις παρακάτω φράσεις/ προτάσεις: Μονάδες 3

- α) παραβιάζει → προασπίζει
- β) σημαντικού → ασήμαντου
- γ) μειώνουν → αυξάνουν

A6. ΤΙΤΛΟΣ: «Τέλος στη Βία!»

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Καθημερινά γινόμαστε μάρτυρες εκδήλωσης διαφόρων μορφών βίας και εγκληματικότητας. Όπως συμβαίνει συνήθως με όλα τα σοβαρά και δυσεπίλυτα φαινόμενα κοινωνικής παθογένειας, έτσι και στην περίπτωση της βίας και της εγκληματικότητας η απάλειψη των αιτιών που τις προκαλούν αποτελεί και τη θεραπείας τους.

ΚΥΡΙΟ ΜΕΡΟΣ

- Έμφαση στις αξίες του ανθρωπισμού από τους φορείς αγωγής. Το σχολείο, τα ΜΜΕ και η οικογένεια, οφείλουν να αναδεικνύουν με κάθε δυνατό τρόπο το αδιαπραγμάτευτο των ανθρωπιστικών αξιών, καθώς και να δίνουν διαρκή παραδείγματα της δυνατότητας του διαλόγου να οδηγεί στην επίλυση διενέξεων και διαφωνιών. Οι νέοι θα πρέπει να κατανοούν εγκαίρως πως ο σεβασμός στην αξιοπρέπεια και στην προσωπικότητα του άλλου ανθρώπου είναι απολύτως αναγκαία προϋπόθεση για την επίτευξη της αρμονικής κοινωνικής συνύπαρξης.

- Η πολιτεία χρειάζεται να ασκεί κοινωνική πολιτική: Μέριμνα για τη μείωση των κοινωνικών ανισοτήτων, των αδικιών και της ανεργίας, την ευνομία, τη σωστή και άμεση απονομή της δικαιοσύνης, τον εκσυγχρονισμό και την εξυγίανση του σωφρονιστικού συστήματος. Ίδρυση αθλητικών συλλόγων, κέντρων νεότητας, βιβλιοθηκών, καλλιτεχνικών και μουσικών εργαστηρίων. Θεσμοθέτηση ψυχολογικής υποστήριξης σε ειδικά δημόσια κέντρα και στα σχολεία.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Η κυριότερη και σταθερότερη αντιμετώπιση της βίας και της εγκληματικότητας είναι η πρόληψη και η εξάλειψη των ουσιαστικών αιτιών που τα προκαλούν. Γι' αυτό και απαιτείται συστηματική προσπάθεια και εγρήγορση τόσο σε συλλογικό επίπεδο όσο και σε ατομικό επίπεδο.

B1. Ο συγγραφέας πραγματεύεται το φαινόμενο της βίας και εκθέτει τους προβληματισμούς του για την αντιμετώπισή του. Αρχικά, τον απασχολεί η αδυναμία του να εκφραστεί ελεύθερα γι' αυτό. Παρατηρεί ότι η έννοια της βίας παραφράζεται διαρκώς ανάλογα με τα συμφέροντα που εξυπηρετούν οι εκφραστές της, τον προβληματίζει η πολιτική ανοχή, η συγκάλυψη και η δικαιολόγησή της. Τέλος, προβληματίζεται ακόμα περισσότερο για την προσωπική του στάση απέναντι στη βία, καθώς και ο ίδιος προσπαθεί να ερμηνεύσει τη βία, γεγονός που του προκαλεί τύψεις και ενοχές.

B2. Το ποίημα ανήκει στη μοντέρνα ποίηση καθώς ο στίχος είναι ελεύθερος, χρησιμοποιείται λεξιλόγιο της καθημερινής ομιλίας, απουσιάζουν η λογική αλληλουχία του ποιήματος, το μέτρο, η ομοιοκαταληξία, η ομοιομορφία ως προς τον αριθμό των στίχων και η διαίρεση του ποιήματος σε στροφές με βάση αυστηρούς κανόνες δόμησης.

B3. Αντίθεση: «τη βία των πλουσίων και ισχυρών – τη βία των φτωχών και καταπιεσμένων». Ο συγγραφέας παραθέτει δυο αντίθετες πλευρές βίας για να τονίσει

την καθολική του αποστροφή προς τη βία από όπου και αν αυτή προέρχεται και για όποιον σκοπό αυτή επιτελεί.

B4. Η λέξη βία επαναλαμβάνεται προκειμένου να δοθεί έμφαση στο φαινόμενο και στις διαφορετικές του μορφές. Επιπλέον φανερώνει τη συναισθηματική ένταση του ποιητικού υποκειμένου.

B5. Ο ποιητής θυμώνει με τον εαυτό του γιατί δυσκολεύεται να καταγγείλει τα φαινόμενα βίας. Νιώθει τύψεις και ενοχές εξαιτίας της απόπειράς του να τα ερμηνεύσει ίσως και να τα αιτιολογήσει. Παρ' όλα αυτά καταλήγει να τονίσει ότι αποστρέφεται οποιαδήποτε μορφή βίας. Πράγματι, όποια μορφή κι αν έχει η βία αποτελεί μια ένδειξη σοβαρής κοινωνικής παθογένειας και είναι κατακριτέα. Και αυτό γιατί όχι μόνο δεν επιλύει υπάρχοντα προβλήματα και διαφορές, αλλά αντίθετα οξύνει τα πνεύματα, προκαλεί αντεκδικήσεις και έχει σοβαρότατες επιπτώσεις σε όλους τους τομείς της ανθρώπινης δράσης, τόσο για τα θύματα της βίας όσο και για τους θύτες. Οι τραγικές συνέπειες του φαινομένου μας προκαλούν απογοήτευση, φόβο, ανασφάλεια και αποστροφή. Είναι ανάγκη λοιπόν να κατανοήσουμε πως πρέπει να συμπεριφερθούμε όπως αρμόζει στη φύση μας, ως άνθρωποι με σεβασμό και αξιοπρέπεια.

Επιμέλεια: Μαργαρίτα Ασημάκη

Φροντιστήρια Ειρμός